

νά τοὺς ξεσχίση ὅλους μὲ τὰ δόντια του, ἂν τὸν ἄφηναν. Καὶ ἐπειδὴ αὐτὸ δὲν εἶνε καὶ εὐκόλον, ἡ λύσσα του ἐξέσπασε στὴν κοροϊδία. Ὅταν ἤρχοντο καραβιῆς Βουλγάρων αἰχμαλώτων στὸν Πειραιᾶ, ὁ Ἄλῆς, πρῶτος καὶ καλλίτερος, ἔβγαξε τὸ ἄχτι του :

— Γιούχα τὸ ἀρχοῦντα! — Γιούχα τὸ Μπούργαρο!

— Γιασασὶν τὸ Ἑλλάντα! Γιασασὶν καὶ τσοκ γιασᾶ!

Ἄλλὰ ὁ ἐνθουσιασμός του γιὰ τὸ Ἑλλάντα καὶ ἡ μανία του γιὰ τὸ Ἀρχοῦντα, ἐξέσπασε φρενιασμένη, ὅταν ἔγινε ἡ πομπή — μὰ τί **πομπή**, ἀλήθεια! — τῆς μεταφορᾶς τῶν βουλγαρικῶν λαφύρων ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ εἰς τὰς Ἀθήνας, τὰ ὅποια συνώδευαν καὶ τοῦρκοι αἰχμάλωτοι. Ὁ Ἄλῆς δὲν ἔχασε καιρὸν. Ἐκαβαλλίκευσε ἓνα κανόνι βουλγάρικο καὶ μὲ τὸ φεσάκι ἀνεμισμένο στὸν ἀέρα ἐξελαργγίζετο μέχρι τρίτου οὐρανοῦ καὶ ἠλέκτριζε τὰ πλήθη ποῦ ἀκολουθοῦσαν ἀσφυκτικά τὸ θέαμα.

Ὁ Ἄλῆς, ἀνεβασμένος ἐπάνω στὸ κανόνι τὸ βουλγάρικο, μαῦρος σὰν τὴ πίσσα, μὲ φωτιῆς τὰ μάτια του, μὲ τὸ γέλιο τὸ μεφιστοφελικό, ἦταν ἓνα εἶδος σατανικὸν σύμβολον: ἡ Νέμεσις προσωποποιημένη!

Ὁ Ἄλῆς ἀπὸ τότε ἔγινε καὶ θὰ μείνῃ τύπος πανελλήνιος. Θὰ λησμονηθοῦν πολλὰ ἀπὸ τὸν πόλεμον. Ἄλλὰ ὁ Ἄλῆς θὰ μείνῃ ἀξέχαστος. Θὰ ζήσῃ στὴ φαντασία καὶ στὴν παράδοσι τοῦ λαοῦ. Εἶνε ἴδικός μας. Σκλάβος μας αὐτός, μᾶς ἐσκλάβωσε μὲ τὸ αἶσθημά του. Καὶ γιατί ὄχι; Αὐτός, ἓνας ἀβάφτιστος σκυλάραπας, ἐννοίωσε βαθειὰ καὶ ἐκλείσε μέσα του τὴν ἑλληνικὴν ἰδέαν, ἐνῶ ὁ βαφτισμένος ξανθὸς Μπάουτσερ ἐκλείσε ὅλη τὴ βουλγαρικὴ ψυχὴ μέσα... στὴν τσέπη του!.. — Γιασασὶν τοῦ Ἄλῆ!

(Ἰούλιος, 1913)

ΣΑΤΑΝΑΣ

Βουλγαρικὴ ἀπληστία

Ἡ γυναίκα. — Αὐτὸ ποῦ σοῦ λέω! Θέλω παπούτσια, καπέλλο, φῶρεμα, ὄλα τὰ θέλω, κατάλαβες;

Ὁ ἄνδρας. — Τὰ θέλεις ὄλα; Μὰ ἐσὺ, χριστιανή, δὲν εἶσαι γυναίκα, εἶσαι... ἡ Βουλγαρία!